

HUNSFOSPOSTEN

Vellykkede juletreffester for Hunsfos-barna

«Blir det juletreffest til neste år?» spurte to små glade og fornøyde småjenter direktør Knobel etter juletreffesten i fjor. «Det kommer an på om dere er snille og greie i år,» svarte direktøren. Det må sikkert alle barna ha vært, for jamen ble det juletreffest og det alle tiders.

Vi vet ikke hvem som frydet seg mest - enten de strålende,

festkledte ongene eller de få voksne som var med og hjalp til. Kanskje den som hadde det mest hyggelig var direktøren selv. Det måtte i hvert fall være en stor glede for ham å kunne gi barna en slik opplevelse som disse festene var for dem.

At ikke bare barna, men også foreldrene, satte pris på festene, fremgikk av en liten tale som Albert Egeland holdt, hvori han på Arbeiderforeningens vegne takket direktøren og styret i Hunsfos for at de ville arrangere slike fester i år også. — Han takket dessuten overingeniør Knobel og komitéen for alt strevet.

Det var mandag og tirsdag den 5. og 6. januar festene ble holdt, og både direktør Knobel og overingeniør Knobel var til stede begge kveldene. Det var ca. 130

barn den ene kvelden og ca. 120 den andre. Hvilken av festene var den mest vellykkede er det ikke godt å si, men vi holder en knapp på den siste for alle de små barna fra ca. 4 år og opp til skolealderen. Kanskje var det større stas for skolebarna med all brusen og bløtkakene — der var enda en av de små som høyløyd forkynte: Æ kan'ke ha bløtkake! — og kanskje gjorde den morsomme underholdningen mer lykke hos dem enn hos de små, men vi tror festen gjorde enda større inntrykk på de små som ikke er så vant til «forriktige» julenisser — som deler ut poser med alskens godt — og juletrær med så masse lys. Det var sikkert ikke mange av de små som ikke hadde en masse å fortelle mammaene sine da de kom hjem etter

festen og som hadde lett for å sove den kvelden, så fulle av inntrykk som de var.

Men for å gå over til festenes forløp. — Programmet var omtrent det samme begge kveldene. — Ole Grundetjern var den rutinerede leder. Direktør Knobel ønsket barna velkommen til bords og sa at de måtte spise så mye de orket, men ikke så mye at de sprakk.

Til de store barna sa han også at de kunne få lov til å være litt uskikkelige. Nå var ikke mamma og pappa der og kunne passe på dem. Det var sikkert riktig sagt, psykologisk sett, for resultatet ble at ikke en eneste revestrek ble begått — ikke dårlig gjort av en flokk på 130 skolebarn.

Etterat bordverset var sunget, fikk brusen og alle bløtkakene ben å gå på. Det ble sagt at en av guttene hadde satt rekord med å sette til livs 7 stykker bløtkake, men han var visstnok ikke alene om den bragden. — Kringle vanket det også for dem som ikke har bløtkake som livrett.

Da barna hadde takket pent for maten ved å synge bordverset, ble bordene ryddet bort og

juletreet satt på plass midt i salen, og så tok sangen rundt treet til. Og om barna kunne synge! Ja, det var sant som pastor Johannessen sa i sin tale til de store barna: Det var som om taket skulle løfte seg. Pastoren sa også at han syntes de hadde vært ekstra snille på tross av at de hadde fått lov å bråke.

Sokneprest Nordgaard talte til de minste barna, og han klarte på en utmerket måte å fange deres oppmerksomhet.

Forøvrig vekslet programmet med lek, gang rundt juletreet og

underholdning. Stor jubel vakte det da to Flekkerø-damer — alias Leif Wennerberg og Ole Grundtjern — møttes på julehandel i byen og gikk inn på en kafé for å få seg en kopp kaffe. De skravlet verre enn de verste kaffe-kjerringer, og den ene viste frem alt det fine han — omforladelse, hun hadde kjøpt til jul.

Sketsjen om «Madam Tykkelsen» som ble åleslank av en eneste teskje slankemedisin, vakte ikke mindre jubel.

De tre små, Turid Garland, Eva Rhode og Torbjørn Andersen, som underholdt med sang og opplesning, gjorde også sine saker bra.

Mot slutten av festene lå det en egen forventningsfull stemning over salen. Det var nok julenissen som stod i tankene på noen hver. Mon han ville komme med poser i år også? Barna ble ikke skuffet. Der var til og med to julenisser, som delte ut poser med rund hånd. Etter utdelingen fikk nissene lov til å synge og danse til barnas store fornøielse: «På låven sitter nissen med sin julegrøt, så god og søt . . .»

Snipp, snapp, snute . . . Men før alle ongene gikk sin vei, kom det enstemmig fra de mange små struper: «Takk for i kveld!» så det sang i veggene og enda synger i ørene på e. t.

Det er et troverdig ord og fullt verd å motta, at Kristus Jesus kom til verden for å frelse syndere, og blant dem er jeg den største. 1. Tim. 1, 15. Når vi hører noe fortalt, er det ofte vi spør: Er det sandt? Hvem har sagt det? Tvilen og mistroen ligger der; fordi mange og manges ord ikke er å stole på.

Dette ord, at Jesus kom til verden for å frelse syndere er et troverdig ord.

Først fordi Jesus selv har sagt det, han i hvis munn der aldri er funnet svik. «Jeg er ikke kommet for å kalle rettfærdige; men syndere.»

Dernest fordi han har vist det i handling gjennom hele sitt jordliv. Alle fattige forkomne syndere som kom i hans vei ble motatt og hjulpet. Det blev og stadfestet av Jesu fiender — de selv-gode, selvkloke farisæere og skriftlærde. De sa i harme: «Denne tar i mot syndere og æter sammen med dem.» Det blir og bevidnet av Paulus: «Den største blandt syndere»: «Jeg fikk miskunn.»

Dette ord er verd å tro, for det gir oss del i den største rikdom og den høyeste lykke.

«Hav takk o Jesus, for korsets smerte,
for døden og for dine mange sår.
Der fikk jeg fred for mitt arme hjerte,
og vinteren blev til en liflig vår.
Å hvilken lykke, å dig tilhøre.
Takk, takk at også jeg fikk være med!»

«Så kom da, o synder til freiserens fot,
og motta forløsning og fred i hans blod!

Han har dig kjær!
Han vil dig mottage
og all synd forlate.
Og frelse dig just som du er!»

O. S.

HUNSFOSPOSTEN

utgitt av:

Hunfos Fabrikker
Hunfos Arbeiderforening
Hunfos Bedriftsidrettslag

Redaktør:

Edv. Tobiassen

Trykt hos

Edgar Høgføldt A.s., Kristiansand S.
på Hunsfos' Satinert trefritt trykk 110 gr.

OSKAR HANSEN

IN MEMORIAM

VI GRATULERER:

Pensjonist *Johan Holberg*, fyller 77 år 17. februar.

70 år.

Pensjonist *Albert Salvesen*, 6. februar. (Se intervju side 5).

Johan Finnstad, verkstedet, 12. februar. Finnstad er født i Stavanger og kom til Sørlandet i 1906, da han begynte på anlegget på Kring-sjø. Aret etter var han med og bygget opp aluminiumsfabrikken på Vigeland og kom deretter til Hunsfos på nyanleggene her. Et års tid arbeidet han også som sliperiarbeider, men gikk så tilbake til anleggsarbeid. Først i 1920 begynte han for alvor på Hunsfos, og ble da ansatt som sementstøper.

Finnstad er kjent som en dyktig arbeidsmann. Han har god helse, er seig og kraftig og kommer sikkert ikke til å ligge på latsiden ennå på mange år.

Josef Josefsen, P.M. I & II, fylte 70 år 29. januar. Josefsen er født i Finland og kom til Hunsfos i 1920. Han har arbeidet som limkoker og ved saksa i P.M. I & II. Han er en flink arbeidsmann, som nyter alles tillit.

60 år.

Tarald Andersen, fyrhuset, født 21. februar, fikk i fjor vår Norges Vel's medalje for lang og tro tjeneste. Han begynte på Hunsfos 21. august 1917. Andersen er en dyktig arbeidskar og en stor humorist.

50 år.

— *Georg Grundetjern*, pakker, 15. februar.

— *Rudolf Sørensen*, 28. februar.

tet medlem av Frikirkens Blandetkor. Han vil bli sterkt savnet av alle som lærte å sette pris på hans lyse humør, hans vennlighet og hjelpsomhet.

Vi vil gjerne være med å lyse fred over hans minne.

Kosekveld i festlokalet

Lørdag den 21. februar vil det bli arrangert en aftenunderholdning i Velferdslokalet for fabrikkens folk. Den vil bli arrangert som en kosekveld eller et show — for å snakke kringkastingspråk (au!) — og det er meningen at utelukkende våre egne folk skal få slippe til med å underholde, hvis da tilstrekkelig mange av dem som har et eller annet å underholde med, er villig til å opptre.

Programmet er ennå ikke fastlagt i detaljer. Det skorter litt på kvinnelig innslag. Vi vil derfor rette en henstilling til våre damer — enten de er blitt oppfordret til å være med eller ei — at de melder seg til tjeneste. Det fordres slett ikke at en skal ha kunstneriske anlegg i noen retning. Ingen av oss er kunstnere. Vi skal bare hygge for hverandre i all enkelthet, og i en time eller to forsøke å glemme hverdag og slit, omgangssyke og bleievask.

Vi kan nevne at Bedriftssangkoret vil opptre for første gang. Det øves iherdig i koret for tiden, og vi tror ikke lærer Røn-fjord vil la det få slippe til før det er verd å høre på, og det vil ikke si så lite. Ellers vil det bli musikk av forskjellig slag (verk), konkurranser og litt av hvert annet. Hva «litt av hvert» innbefatter, ja, se det vil vi ikke røbe enda. Vi tror bare det vil være lurt ikke å finne på noe annet den kvelden. Nå håper vi bare ikke festsalen blir for liten. I så fall får vi heller forsøke å gjenta underholdningen en annen kveld.

Komitéen ved en av dem.

Det virket som et sjokk på oss alle da det etter hvert ble kjent i fabrikken og på kontorene at verkstedformann Oskar Hansen så plutselig var død midt i arbeidstiden. Vi vet ikke hvor dårlig han hadde følt seg på forhånd, men vi tror sikkert det skulle meget til å skremme ham bort fra fabrikken. Hansen var en usedvanlig pliktoppfyllende mann, og han sparte seg aldri noen anstrengelser når det gjaldt arbeidet. Aldri vek han tilbake for en sur og krevende jobb, og han kan derfor stå som et eksempel for oss alle.

At han var avholdt det vidnet den store skare av eldre og yngre arbeidskamerater om, som fulgte ham til hans grav.

Oskar Hansen var født i Venesla 7. februar 1892. Da han var 15½ år gammel, begynte han på Hunsfos. Han hadde således en arbeidsdag på hele 45½ år bak seg, bare avbrudt av et 8 måneders kurs på Christiania Tekniske skole. Hele tiden var han knyttet til verkstedet, hvor han var reparatør og mekaniker og de siste 4 år verkstedformann.

Etter å ha arbeidet 40 år på fabrikken ble han tildelt Norges Vels medalje for lang og tro tjeneste.

Hansen var i ungdommen sterkt sportsinteressert og var en av bygdas fremste skihoppere. Det var ikke få 1. premier han sikret seg i den gamle Rakkestadbakken. Han hadde også stor interesse for sang og musikk, og var i mange år et trofast og skat-

Hunfos bedriftslag.

Terminliste for vinterens skirenn

31. januar — Tippelangrenn for damer og herrer, ca. 5 km.

7. februar — Tippe- og merkerenn. Damer 5 km., herrer 10 km.

21. februar — Klubbrenn i hopp.

28. februar — Klubblangrenn. Damer 5 km., herrer 10 km.

1. mars — Tur til Hunfosheimen.

14. mars — Avdelingsmesterskap i hopp.

Disse renn hadde skiutvalget tenkt å få avviklet i vinter. Det er mulig noen av datoene for rennene kan bli forskjøvet en del på grunn av kretsens renn. Vi har satt opp terminlisten slik at alle funksjonærer og arbeidere ved Hunfos kan delta og hjelpe oss å avvikle disse renn.

Tippelangrennene er anlagt som treningsrenn. Der kan deltagerne bestemme tiden de vil gå på, så ingen behøver å overanstrenge seg. Løypa vil bli merket i god tid, så alle som har anledning til det kan få klokke med seg så de kan kontrollere tiden de går på.

Under konkurranse har ingen lov til å ha klokke med seg.

Åpne renn kan vi ikke fastsette. Det er Lumber bedriftslag som har skikretsen i år, og de har ikke fastsatt sine renn enda.

Turen til Hunfosheimen er fastsatt til 1. mars hvis heimen er ledig. Ved Hunfosheimen er det et førsteklasses skiterreng, så vi henstiller til samtlige på Hunfos å delta på turen. Der blir anledning for de som vil, til å delta i små skikonkurranser, som vil bli holdt i samband med turen. La det bli en hyggelig tur!

Skiutvalget.

Hunfos Arbeiderforening

holdt årsmøte i Folkets Hus søndag 25. januar 1953.

Formannen ønsket velkommen og holdt en minnetale over 7 av kameratene som var falt bort.

Protokoll og beretning ble opplest og godkjent uten merknad. Kassereren la fram regnskapet for foreningskassen og hjelpekassen, ingen merknad. Protokoll og regnskap for Hunfosheimen opplest, ingen merknad. Der ble behandlet endel skriv. Til Hunfosheimens administrasjon ble bevilget kr. 500.

På dagsordenen sto da igjen valg, som fikk følgende utfall: Formannen O. Jortveit nektet bestemt gjenvalg. Som ny formann valgtes Ingulf Reinhartsen. Sekr. Magne Strandberg (ny).

1. varamann til styret Gustav Andersen, 2. varam. til styret Olav Omdal.

Som representant til Sørlandet: Ingulf Reinhartsen, Anders Egeland. Varam. Trygve Larsen, Magne Strandberg.

Revisor: Kristian Hodnemyr.

1. maikomite: Peder Mangseth, Johan Friberg, Einar Gundersen.

Folkets Hus styre: Rolf Hildebrandt, Olav Homme, Rudolf Larsen.

Valgkomité: Ole Mangseth, Einar Gundersen, Bjørg Jørgensen (ny), Tellef Grundetjern (ny), Omar Nordal (ny).

Statistikkførere: Einar Olsen, Gustav Arstad, Olav Omdal, Knut Lian (ny), Trygve Pettersen, Karen Pålsen, Omar Pedersen, Johan Friberg, Bernhard Neset.

Kommisjonær: Anders Egeland.

Fanebærere: Bernhard Sørensen, Gustav Andersen, Gustav Kile, Åge Pedersen.

Underkasserere: Arnfin Johansen (ny), Arnfin Hammen (ny), Einar Gundersen, Anders Egeland, Olav Lindekleiv (ny), Peder Ås (ny), Peder Bergkvist, Josef Bergkvist, Nils Voreland, Bernhard Olsen, Olav Homme, Tarald Andersen, Erling Bakken

(ny), Torgeir Kristiansen, Karen Pålsen, Oskar Endresen, Arnold Beurling, Egil Grundetjern (ny).
Sekr.

BLADET VÅRT

Som leserne vil ha lagt merke til har Hunfosposten fått et nytt «ansikt». Vi har ikke vært så fornøyd med det gamle, og har villet gi bladet et mer tiltalende utseende. Vi håper leserne er fornøyd med den nye «make up».

«Hvor mange egg har du?» spurte fru Andersen da hun var inne hos fru Hansen og drakk en kopp kaffe. «La meg regne etter,» svarte fru Hansen, «jo, jeg har nøyaktig to og et halvt snes på et og et halvt dusin nær.» «Når du har så mange, kan du gjerne la meg låne et halvt dusin,» sa fru Andersen. «Det kan du dessverre ikke få,» svarte fru Hansen, «for så mange egg har jeg ikke selv.»

Fru Andersen går fremdeles omkring og tror at fru Hansen har en skrueløs, men faktum er at fru Hansen talte sant. Hvorledes kan det forklares?

*

To piker satt og melket. Den ene spurte den andre: «Vil du melke en av mine kuer for meg i dag, jeg skulle ha vært en tur i byen og derfor sluttet av litt før.» «Nei,» sier den andre, «jeg skulle sluttet litt før jeg også, for jeg har også tenkt meg en tur til byen. Og skal jeg melke en av dine kuer i tillegg til mine egne vil jeg ha dobbelt så mange å melke som deg. Nei, da er det bedre at du hjelper meg og melker en av mine for meg, for da har vi nøyaktig like mange.»

Hvor mange hadde de hver?

Svar side 8.

DEN GAMLE GARDE

Albert Salvesen er en av Hunsfos's mest trofaste arbeidere. I anledning av 70 års dagen hans, har Hunsfosposten avlagt ham en liten visitt i hans koselige hjem på Kvarstein for å få høre litt fra hans lange arbeidsliv.

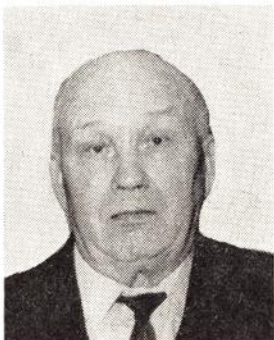
Salvesen gikk av på pensjon for et par år siden, og ble i mai i fjor dekorert med Norges Vels medalje for lang og tro tjeneste. Han er født på Kvarstein 6/2 1883. Faren var fra Drivenes, så Albert har dype røtter i Venesla.

— Mor ble tidlig enke, forteller han, og vi måtte ut og arbeide før vi ble konfirmert. Jeg begynte på teglverket i Nygårdsrabane da jeg var 12-13 år og var der i sommermånedene mens jeg var fri skolen. Betalingen var 40 øre dagen den første tiden, siden ble den 60 øre for 10 timers dag. Vi var 5 søsken, så Jens som var den eldste, og jeg måtte henge i.

Jeg gikk på skolen for lærer Eivindson og ble konfirmert av presten Hertzberg i 1898 og begynte på Hunsfos straks etter om våren. Min første arbeidsplass var oppe i dammen ved kjerraten til Rensieriet. Nybegynner som jeg var, hendte det av og til at jeg mistet båtshaken i vannet, og så ble det skjenn av formannen. Da fant jeg på å stupe ned og hente den opp igjen. Det ble jo litt kaldt da det lei utpå høsten, så jeg tror det var med vilje at sliperimester Tharaldsen flytta meg inn til pappmaskinen før jeg ødela meg. Av arbeidskamerater fra den tiden minnes jeg Ommund Kuastøl og Jakob Ravnaas.

Ved pappmaskinen var jeg i 6—7 år og drev med pakking, pressing og annet. Skulle en følge med, måtte en ofte springe, og det leidte på beina når skiftet var 12 timer og det ble slipt hardt.

Det ble arbeidet på 2 skift, og formenn var Gustav Nesane og Johan Monen. Av arbeidskame-

ratene husker jeg best Jens Damsgaard og Gustav Fossheim.

Deretter kom jeg til «prosentane» som vi kaldte det, så jeg var nokså heldig. Jeg var i «Amerika» og slapte i en 7 år. Innenfor «Amerika» var det et fillehol som vi kaldte «Sibirien». Der kom all flisa ned fra flissollene. Det var et riktig avhol. Drypte og rant gjorde det sommer som vinter. Vi rigga opp bølgeblikk for å få vekk den verste skvetten, men det hjalp lite.

«Amerika» lå inne i enden av Kraftstasjonen, der som kummen er nå. I 1914 sluttet jeg og var på anlegget en tid, men kom igjen i 1916 og var med og bygde opp den gamle 3-eren. Deretter var jeg på Vigelands Brug en 3—4 år, og reiste så til byen og tok arbeid på Høivolds Mek. Verksted, hvor der var gode penger å tjene. Jeg var bl. a. med og klinket master til kraftledningen fra Nomeland til Kristiansand.

Våren 1920 begynte jeg på Hunsøya igjen og begynte straks å arbeide ved sorterapparatene i sliperiet, hvor jeg var til jeg sluttet.

På vårt spørsmål om han har noen små episoder fra arbeidslivet han kunne fortelle, svarer Salvesen at der har vært nok av dem, men han har ikke lyst til å trekke frem noe spesielt.

— Du har aldri vært ute for noen ulykker?

— Nei, ikke noen større, men en gang var jeg uheldig og fikk slått av det ene leddet på venstre

pekefinger. Det var forresten min egen skyld, for jeg hadde glemt å stoppe maskinen før rengjøringa. Hadde jeg vært lenger og kunne rukket lenger ned i maskinen, så hadde vel hele handa gått.

— Har du hatt noen tillitsverv på fabrikken eller i foreningen?

— Ja, jeg var med i fagforeningen i 16—18 år som representant og var 2 ganger på landsmøte i Oslo.

Vi får også ut av ham at han har hatt endel kommunale tillitsverv. I herredstyret satt han i 3 perioder, og var med i ligninga, overligninga, ligningsrådet, gamleheimsstyret og fattigstyret.

— Hvorfor sluttet du på Hunsfos, kunne du ikke ha holdt på lenger?

— Hadde bare ikke veien vært så lang, kunne jeg nok holdt på enda noen år. Der var blitt greie forhold det siste, og der var mange hyggelige arbeidskamerater. Særlig var det hyggelig inne i spisebrakka i matpausene når vi var fleire samla. Men om vinteren, når det er glatt, da liker jeg ikke å sykle.

— Hvordan kom du frem før syklene ble tatt i bruk?

— Ja, da måtte vi gå. Om vinteren, når det var møe snø, måtte vi gjerne avsted i 1/25 tiden om morgningen for å rekke frem til kl. 6. Der var en 3—4 av salsjentene som bodde på Kvarstein, og det ble ofte å gå og brøyte vei for de. De hadde forresten mange ganger striere arbeidsdag enn oss. Det var ikke sjelden de måtte stå over, og var titt ikke hjemme før i 9—10 tiden om kvelden.

Salvesen har aldri vært gift, og på vårt spørsmål om hva han fordrev tiden med som ungkar i gamle dager, svarer han:

— Å, det var litt av hvert det. Hver lørdag var det dans, enten på brua eller på et av lokalene, og så kjøpte jeg disse heftene som folk gikk rundt og solgte, og leste endel.

— Aviser leste du vel også?

— Nei, ikke før Sørlandet be-

Premiekonkurransene i julenummeret.

Det har gledet oss at denne konkurransen synes å ha vakt livlig diskusjon. — Når vi ikke har fått inn fullt så mange løsninger som vi hadde ventet, skyldes det kanskje at oppgaven har vært verre enn vi hadde regnet med. Særlig er det barnebildene som har skapt vanskeligheter. — Det skal jo også noe til å kjenne igjen f. eks. nr. 3 — regnskapsjef Hugo Torjusen. Men at så mange skulle bomme på nr. 12 — Magne Vinger, var litt av en overraskelse. De fleste har gjettest på Minnie Stray som nr. 3 (en pen kompliment til Hugo Torjusen), og flere har tatt nr. 12 for å være

Hugo Torjusen, mens andre har gjettest på Adolf Bang.

Løsningen skal være:

1. Elisabeth Akselsen
2. Ingebret Fossheim
3. Hugo Torjusen
4. Bernhard Sørensen
5. A. Meyer Knudsen
6. Olav Almedal
7. Gunnuf Gunnufsen
8. Trygve Tønnessen
9. Johan Nordal
10. Kristen Gunnufsen
11. Otto Jørgensen
12. Magne Vinger
13. Alfhild Halseide
14. Nils Engh
15. Knut Lian
16. P. Lochner Schøpp
17. Sigurd Jortveit
18. Thorkild Hodnemyr

gynte å komme ut. Det var bare bønder og de mer velstående som hadde råd til å holde aviser.

Salvesen har også vært interessert i jakt og fiske, og har fisket en god del laks.

I 1917 kjøpte han det huset han bor i nå. Det har engang vært husmannsplass under Thomas Jensen. Der er ca. 5 mål jord til, så han hadde kyr så lenge moren levde. Nå har han bare noen sauer å stelle med. Da han

ble alene, innredet han leilighet på loftet og leide vekk første etasje.

Fra kjøkkenet i 2. etasje har han flott utsikt oppover til Vigeland og Hunsfos, og vi spør om han ikke ofte lengter tilbake til Hunsfos.

— Å ja, den første tiden var det mest. Det er jo stille nå. Der var greit å arbeide i sliperiet, slutter 70 åringen, som er sprek som en 40 åring. E. R.

19. Arne Almedal
20. Bernhard Neset
21. Oskar Hansen
22. Henry Jensen
23. Astrid Haraldstad
24. Olav Nordal
25. Andreas Jortveit
26. Trygve Nordhagen
27. Sigurd Amundsen
28. Olav Ågesen
29. Baard Kile
30. Erling Sakariassen

Innen fristens utløp var det kommet inn 8 riktige løsninger. Vi måtte derfor trekke lodd om premiene, og loddtrekningen falt slik ut:

1. premie: Otto Arstad
2. premie: Sverre Nysten
3. premie: A. Meyer Knudsen.

*

Telegramkonkurransen.

Denne viste seg også å være mer vrien enn vi hadde antatt. Som leserne vil erindre gikk oppgaven ut på å skrive et friertelegram for en ung, forelsket sjømann, og forbokstavene i alle ordene i telegrammet skulle danne ordet Hunsfosposten.

Det fantes selvfølgelig ingen gitt løsning. Det gjaldt om hvem som kunne skrive det beste telegrammet. De fleste tok oppgaven fra den humoristiske side, mens andre forsøkte å sette seg inn i den ulykkelige sjømanns stilling og prøve å komme ham til unnsetning.

Arbeidet med å finne ut den beste løsning ble overlatt en komité på tre av kontordamene. På forhånd var navnene på dem som hadde svart på oppgaven, klippet bort for at bedømmelseskomitéen ikke skulle vite hvem som hadde laget telegrammene.

Følgende telegram ble tatt ut som det beste:

«Hjertens ulykkelig nesten syk foreslår overgivelse snarest papirene ordner sognepresten telegrafer Erik Nicolai».

Det var laget av fru Kirsten Tobiassen, Hunsfos.

Bedømmelseskomitéen har gitt følgende kommentar til avgjørelsen:

«Det var ingen lett oppgave å bedømme de innkomne svar da oppfatningen av humor er så forskjellig. Der var nok de besvarelser som var morsommere enn den premierte, men disse gikk helst litt utenom oppgaven, og sjømannen var jo etter som der stod, ikke i særlig oppløftet tilstand. Dessuten var der klar og grei ordlyd i den premierte besvarelse.»

Av andre telegrammer som komitéen også fant gode, tillater vi oss å gjengi følgende:

«Helt ulykkelig nå svar forlovelse om sikker planer og sparer til ettertiden Nick», laget av Mardon Furunes, — og i den humoristiske genren:

«Hyra ubrukt nydelig sove-sofa ferdig og sendes prompt om samtykke til ekteskap Nils».

Dette var skrevet av Meyer Knudsen, og han har for sikkerhets skyld kommet den utkårede til unnsetning og laget et svar-telegram for henne som lyder slik:

«Håpløst under nuværende skjemavelde finne oppnåelig spisestue peisestue og soveværelse til ektepar Nina».

Vi takker for alle innsendte løsninger i begge konkurransene og gratulerer premievinnerne.

Hunfos Fabrikkers husstellkurs.

Det er meningen dersom det melder seg nok elever, å fortsette med husstellkursene. Det blir som før et formiddagskurs beregnet på de gifte og et ettermiddagskurs beregnet på de som er i arbeide. Men som før nevnt, betingelsen for at kursene skal bli holdt er at *begge* blir fulltallige. Hvert kurs tar 12 elever. De som ønsker å delta besmelde seg snarest til *Gudrun Lian*, salen — og *Astrid Haraldstad*, kontoret.

EN DÅRE SPØR —

Er en fisk vannskapt?

Kan en avholdsmann være ved sine fulle fem?

Hvor går et lys hen, når det går ut?

Familie-Bibelen kommer igjen.

Boken er ferdig høsten 1953, og første opplag som koster kr. 270,— er reservert de som tegner seg først fra 2. februar — da begynner salget. Selges på avdrag kr. 10,— pr. måned.

**VENNESLA
BOKHANDEL**

Telefon 6811

SKOTØY til lave priser

VENNESLA SAMVIRKELAG

Telefon 6725

HOOVER VASKEMASKIN

pris kr. 709,—

HOOVER STØVSUGER

pris kr. 406,—

EIVIND EIVINDSON

Telef. 6802

ELEKTRISK FORRETNING

Vennesla

Di har alt du behøver i

VINTERUTSTYR

Hovde hoppiski, Hoppiski for gutter, Langrenn-, Løype- og Barneski, Splitkein, «Bonna» og Trysil-Knut

Staver, bindinger, skismørelse m. m.

ARTHUR ØYVERTSEN
SYKKELVERKSTED TELEFON 6758 VENNESLA.

Opplivningsforsøk ved drukningsulykker og andre former for åndedrettsstopp.

En eller annen gang kan en bli stående overfor muligheten av å gi førstehjelpsbehandling til en som har vært nær ved å drukne eller har kommet bort i elektriske ledninger med bevisstløshet til følge. I slike tilfeller gjelder det å handle hurtig.

Har den forulykkede vært mer enn 15 min. under vann er tilfellet ofte håpløst. Men enten vedkommende har vært kort el-

ler lenge under skal en straks gå igang med opplivningsforsøk og holde på inntil lege kommer til.

Som bekjent trenger kroppen stadig fornyelse av surstoff i lungene. Dette skjer ved at åndedrettsmuskulene (mellomgulvet, brystmuskulene, og av og til halsmuskulene) rytmisk trekker seg sammen og slappes. Derved gjøres brystrommet større og igjen mindre og luft suges inn i lun-

gene og presses ut igjen. Disse rytmiske åndedrettsbevegelser reguleres fra et åndedrettssentrum i hjernen. Skades dette, f. eks. ved mangelfull blodforsyning eller ved giftvirkning, kan åndedrettet opphøre og tilstanden blir livstruende. Er det en forbigående skade, kan livet reddes ved at det settes igang kunstig åndedrett. Det er uten videre klart at det må være fri passasje i for luften i de øvrige luftveier (nese, svelg, luftrør og bronkier). Tungen må trekkes frem. Slim må i størst mulig utstrekning fjernes fra munn og svelg.

Hos spebarn og småbarn kan en gå frem på det vis at en fatter barnet under knær og skuldre og presser knær og overkropp rytmisk mot hverandre ca. 25 ganger i minuttet.

Hos større barn og voksne er Holger Nielsens metode den mest anvendte. Ved denne metoden hjelpes det til både ved inn- og utånding. Rytmen er ca. 16 ganger i minuttet. Metoden bør helst læres ved praktiske øvelser eller ved hjelp av plansjer. Det henvises til plansjene i vekten og i kraftstasjonen.

Forts. neste nr.

Svar på problemene side 4.

Fru Hansen hadde 2 egg + et halvt snes (12 egg) på 1 egg + et halvt dusin (7 egg) nær, således $12 \div 7 = 5$ egg.

5 og 7.

FOLK ER RARE

En mann kommer i en manufakturforretning og skal kjøpe en ny hatt.

— Hvilket nummer bruker De? spør ekspeditøren.

— Æ ved ikke, men æ ha haue med mæ, hvis det kan hjelpe, svarer mannen.

— En ung spradebasse med en velpomadisert hårmanke kommer til barbereren. Denne ser på ham og spør høflig: — Ønsker herren klipping eller skal vi bare skifte olje?

— Du glemmer visst at legen har forbudt deg å drikke øl til maten.

— Å, dæ...., — ta bort maten!

RØR, RØRDELER SANITÆRUTSTYR

Peder **BERNTSEN**
VIKELAND
JERNVARE- & FARGEHANDEL

OLAV A. SKISLAND

Alltid godt utvalg i KJØTT

og PØLSEVARER

Telefon 6718

Ring og vi bringer varene.

BILSENTRALEN

DROSJEVAKT — TURBUSS

På grunn av strømutkoplingen stenges sentralen kl. 22,30.

Hvis bil ønskes, ring drosjesjåførene privat.

KULL - KOKS

mot anvisning.

MOSEIDMOEN SAMVIRKELAG

Vi bringer.

Telefon 6780.

GUMMIFOTTØY for voksne og barn

KULL - KOKS mot anvisning

ALT I KOLONIAL

VENNESLA LANDHANDEL

Telefon 6740

GABARDIN STREKKBUKSER

i alle nr. i brunt, mørkeblått, kornblått, burgunder, grønt. Skreddersydde. Godt snitt!

Min

Herrefrisørsalong

anbefales.

Hårklipp - hårvask - massasje
barbering og føhnølging.

Central Herrefrisørsalong

Inneh. Odd Fredriksen
Telefon 6802